

10. Кодекс адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 р. № 2747-IV // Голос України від 23.08.2005. – № 158.
11. Коротких А.Ю. Адміністративно-юрисдикційна діяльність адміністративного суду в Україні: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / А.Ю. Коротких. – Дніпропетровськ, 2014. – 206 с.
12. Опанасенко О.О. Принцип змагальності в адміністративному судочинстві за участю військових частин міністерства оборони України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / О.О. Опанасенко. – Київ. – 2014. – 218 с.
13. Роженко Д.В. Письмове провадження в адміністративному судочинстві України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / Д.В. Роженко. – Х., 2014. – 206 с.
14. Ромазов О. Соціальна сутність статусу публічного службовця / О. Ромазанов // КВУАРА. – 2013[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2013-1/doc/1/10.pdf>
15. Романенко Л.М. Експертиза в адміністративному процесі: дис. доктор. юрид. наук: 12.00.07 / Л.М. Романенко. – Ірпінь, 2013 – 196 с.
16. Сандул Я.М. Виконавчі органи місцевих рад як суб'єкти адміністративного права: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / Я.М. Сандул. – Одеса, 2015. – 200 с.
17. Селіванов А.О. Адміністративне судочинство – новий інститут реалізації судової влади [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vs.nsf/>
18. Синицька Я.П. Судові рішення в адміністративному судочинстві: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / Я.П. Синицька. – Х., 2014. – 198 с.
19. Ситников О.Ф. Правовий статус позивача в адміністративному судочинстві України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / О.Ф. Ситников. – Харків, 2014. – 198 с.
20. Трещова О.Р. Державний примус в адміністративному судочинстві України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / О.Р. Трещова. – Харків, 2011. – 198 с.
21. Трояновська Т.М. Публічно-правовий спір у сфері інтелектуальної власності як предмет юрисдикції адміністративних судів: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / Т.М. Трояновськ. – К., 2015. – 212 с.
22. Ульмер М.М. Касаційне провадження в адміністративному судочинстві України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / М.М. Ульмер. – К., 2014 – 240 с.
23. Фаер Ю.Г. Припинення державної служби як інститут адміністративного права: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / Ю.Г. Фаер. – Одеса, 2015. – 222 с.

УДК 342.9

ЗАВДАННЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ

A TASK OF SECURITY OF UKRAINE SERVICE IS IN SPHERE OF COUNTERACTION TO CRIMINALITY

Кумейко А.В.,

*здобувач кафедри адміністративної діяльності
Національної академії внутрішніх справ*

У статті на основі наукових позицій вчених, а також нормативно-правових актів проведено аналіз завдань, що покладені на Службу безпеки України. Досліджено теоретичні підходи щодо тлумачення поняття «завдань». Надамо авторське бачення змісту поняття «завдання Служби безпеки України в сфері протидії злочинності». З урахуванням конструктивного аналізу норм законодавства сформульовано авторське бачення щодо завдань, які покладено на Службу безпеки України в сфері протидії злочинності.

Ключові слова: завдання, Служба безпеки України, сфера протидії злочинності, захист, право, суверенітет.

В статье на основе научных позиций ученых, а также нормативно-правовых актов проведен анализ задач, возложенных на Службу безопасности Украины. Исследованы теоретические подходы к толкованию понятия «задачи». Предоставлено авторское видение содержания понятия «задачи Службы безопасности Украины в сфере борьбы с преступностью». С учетом конструктивного анализа норм законодательства сформулированы авторские видение задач, которые возложены на Службу безопасности Украины в сфере противодействия преступности.

Ключевые слова: задачи, Служба безопасности Украины, сфера борьбы с преступностью, защита, право, суверенитет.

On the basis of scientifically scientists and regulations analyzed the tasks entrusted to the Security Service of Ukraine. Theoretical approaches to the interpretation of «tasks». Courtesy of the author's vision of what constitutes «the task of the Security Service of Ukraine in the fight against crime». Given the structural analysis of the legislation formulated Copyright vision of the tasks entrusted to the Security Service of Ukraine in the fight against crime.

Key words: Challenges, Security Service of Ukraine, fight against crime, defense, law, sovereignty.

Актуальність теми. Важливим складовим елементом адміністративно-правового статусу Служби безпеки є завдання даного правоохоронного органу спеціального призначення. Важливо зазначити, що саме вищенаведений елемент вказує на особливість діяльності даного органу в сфері протидії злочинності, відокремлює, персоніфікує та визначає його місце та роль у системі інших правоохоронних органів. А тому, в рамках даного наукового дослідження нами буде визначено сутність та особливості завдань, що покладені на Службу безпеки України в сфері протидії злочинності.

Дослідженню завдань, що покладені на Службу безпеки України, присвячувалась увага у роботах таких вчених, як: В. Авер'янова, Г. Агаманчука, О. Воронька, Н. Гончарука, О. Дрозд, Д. Дзвінчука, С. Дубенко, Р. Ільєсова, О. Іщенко, В. Князева, В. Лугового, А. Ліпенцева, В. Майбороди, В. Малиновського, П. Назимка, Н. Нижник, О. Оболенського, В. Олуйка та інших. Проте мало уваги приділено такому важливому аспекту, як завданням Служби безпеки України в сфері протидії злочинності.

Мета статті – визначити і дослідити завдання, що покладені на Службу безпеки України в сфері протидії злочинності.

Виклад основного матеріалу. Дослідження зазначеної проблематики пропонуємо розпочати з визначення ключового поняття «завдання». Так, із семантичної точки зору слово «завдання» тлумачать у кількох значеннях: наперед визначений, запланований для виконання обсяг роботи, справа тощо; настанова, розпорядження виконати певне доручення; мета, до якої прагнуть; те, що хочуть здійснити [1, с. 378]. В своєму дослідженні, що присвячено організаційно-правовим засадам діяльності спеціального органу з питань банкрутства, В.О. Климков наводить визначення «завдання» як мети, досягнення якої є бажаним до відповідного моменту в межах періоду, на який розраховано управлінське рішення. Завдання, наголошує вчений, вказує на безпосередню мету організації, що піддається кількісній характеристиці [2, с. 99]. Окрім цього, під час дослідження функцій трудового права В.І. Щербина дійшов висновку стосовно того, що завдання – це активізована, конкретизована та сформульована перед кимось або чимось мета (ціль) [3, с. 57]. Зазначимо, що на нашу думку, ототожнювати такі категорії, як «мета» та «завдання» є не зовсім вірним. У цьому контексті слід погодитись із В.Б. Авер'яновим, який наголошує на тому, що цілі та завдання можна розглядати, як уявлення про напрями й очікувані результати управлінської діяльності. Відмінність між цими категоріями полягає в ступені узагальнення результатів, які мають бути досягнуті в процесі управлінської діяльності – в цілях відтворюються більш триваліші та значущі, ніж у завданнях, показники [4, с. 260]. Таким чином, шляхом аналізу вищенаведеного матеріалу й з урахуванням законодавчих положень стосовно призначення СБУ [5] здається можливим дійти висновку стосовно того, що завдання даного правоохоронного органу спеціального призначення як суб'єкта проти-

дії злочинності являють собою закріплені на нормативно-правовому рівні напрями діяльності, що спрямовані на досягнення кінцевої мети – забезпечення державної безпеки України.

Зазначимо, що основні завдання СБУ, в тому числі в сфері протидії злочинності, визначено в ст. 2 Закону України «Про Службу безпеки України». Відповідно до вищенаведеної норми на Службу безпеки України покладається в межах визначеної законодавством компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці. Окрім вищенаведеного, до завдань Служби безпеки України також входить попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів проти миру та безпеки людства, тероризму, корупції й організованої злочинної діяльності в сфері управління й економіки та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України [5]. Із приводу вищенаведених законодавчих положень зауважимо, що на нашу думку, завдання СБУ задля зручності їх сприйняття краще було б викласти окремими частинами в рамках зазначеної норми, визначивши їх відповідно до конкретних напрямків діяльності. Отже, визначимо завдання СБУ за конкретними напрямками:

1. Завдання СБУ, спрямовані на захист державного суверенітету. Суверенітет є одним з принципів міжнародного права. При цьому державний суверенітет – це визначальна та невід'ємна якість держави, що відображає її верховенство на своїй території та незалежність (самостійність) у міжнародних відносинах [6, с. 684]. Зазначимо, що державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах було проголошено Верховною Радою України в Декларації «Про державний суверенітет» від 16 липня 1990 року. У вищенаведеному акті державний суверенітет розкривається за такими напрямками, як: самовизначення української нації; народовладдя; державна влада; українське громадянство; територіальне верховенство; економічна самостійність; екологічна безпека; культурний розвиток; зовнішня та внутрішня безпека; міжнародні відносини [7].

2. Завдання СБУ, спрямовані на захист конституційного ладу. Як зауважують в науково-правових колах, конституційний лад – це сукупність правовідносин, що виникають у зв'язку із застосуванням норм Конституції та інших джерел галузі конституційного права; сукупність основоположних правовідносин, закріплених і нерідко спеціально виділених Конституцією; система конституційних положень, здебільшого сутнісного характеру, котрі іноді наділені найвищим рівнем юридичної жорсткості (убезпеченні від скасування чи змін). При цьому звертається увага

на той факт, що термін «конституційний лад» вживаний у багатьох конституціях без офіційного визначення змісту відповідного поняття [8, с. 279]. У ст. 5 Конституції України вказано, що право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові та не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами [9].

3. Завдання СБУ, спрямовані на захист територіальної цілісності. Авторський колектив шеститомної юридичної енциклопедії поняття «територіальна цілісність держави» визначає через категорію «територія держави», під якою розуміє простір, на який поширюється суверенітет держави. Статус такої території визначається міжнародним правом і фіксується кордонами держави [10, с. 41, 43]. У ст. 2 Конституції України встановлено, що суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою [9].

4. Завдання СБУ, спрямовані на захист економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу України. Вищенаведене завдання СБУ одразу спрямована на захист трьох важливих галузей: а) економічного потенціалу, під яким розуміють сукупність невикористаних або використаних неповною мірою економічних факторів і ресурсів з метою забезпечення стабільності та зростання господарських систем [11, с. 80]; б) науково-технічного потенціалу, який визначається сукупністю матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, що спрямовуються в сферу науково-технічної діяльності та здатні забезпечити ефективніше використання суспільної праці [12, с. 214]; в) оборонного потенціалу, який проявляється в обороноздатності держави, тобто її здатності до захисту в разі збройної агресії або збройного конфлікту [13].

5. Завдання СБУ, спрямовані на захист законних інтересів держави та прав громадян від розвідвально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб. У цьому контексті слід зазначити, що відповідно до ст. 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» від 19 червня 2003 року розвідвально-підривна діяльність іноземних спеціальних служб названа як одна із основних реальних і потенційних загроз національній безпеці України, що в ст. 1 вищенаведеного нормативно-правового акту визначена як захищеність життєво важливих інтересів людини та громадянина, суспільства й держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання та нейтралізація реальних і потенційних загроз національним інтересам у сферах правоохоронної діяльності, боротьби з корупцією, прикордонної діяльності й оборони, міграційної політики, охорони здоров'я, освіти та науки, науково-технічної й інноваційної політики, культурного розвитку населення, забезпечення свободи слова й інформаційної безпеки, соціальної політики та пенсійного забезпечення, житлово-комунального господарства, ринку фінансових послуг, захисту прав власності, фондових ринків та обігу цінних паперів, податково-бюджетної та митної полі-

тики, торгівлі й підприємницької діяльності, ринку банківських послуг, інвестиційної політики, ревізійної діяльності, монетарної та валютної політики, захисту інформації, ліцензування, промисловості та сільського господарства, транспорту та зв'язку, інформаційних технологій, енергетики й енергозбереження, функціонування природних монополій, використання надр, земельних і водних ресурсів, корисних копалин, захисту екології та навколишнього природного середовища й інших сферах державного управління при виникненні негативних тенденцій до створення потенційних або реальних загроз національним інтересам [14].

6. Завдання СБУ, пов'язані із забезпеченням охорони державної таємниці. Зазначимо, що суспільні відносини, пов'язані з віднесенням інформації до державної таємниці, засекречуванням, розсекречуванням її матеріальних носіїв та охороною державної таємниці з метою захисту національної безпеки України врегульовано на рівні Закону України «Про державну таємницю» від 21 січня 1994 року. Так, відповідно до ст. 1 вищенаведеного нормативно-правового акту державна таємниця являє собою вид таємної інформації, що охоплює відомості в сфері оборони, економіки, науки та техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки й охорони правопорядку, розголошення яких може завдати шкоди національній безпеці України й які визнані в порядку, встановленому законодавством, державною таємницею та підлягають охороні державою [15].

Зважаючи на обрану тематику нашого дослідження, особливої уваги заслуговують завдання СБУ в сфері протидії злочинності. Так, ч. 2 ст. 2 до вищенаведених завдань відносить попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів проти миру та безпеки людства, тероризму, корупції та організованої злочинної діяльності в сфері управління й економіки й інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України [5]. Особливої значущості наведена група завдань набуває в зв'язку із тим, що їх повсякденне здійснення впливає й на ефективне вирішення кожної із наведеної вище шести груп завдань. Так, наприклад на рівні Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року (далі – КК України) передбачено кримінальну відповідальність за таке суспільне небезпечне діяння як державна зрада. Зокрема, в ст. 111 вищенаведеного нормативно-правового акту встановлено, що державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України [16]. При цьому, ст. 216 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року встановлює, що проведення досудового розслідування в зазначеній категорії зло-

чинів входить до підслідності слідчих органів безпеки [17]. Аналіз вищенаведених положень законодавства свідчить про те, що здійснення досудового розслідування злочинів, пов'язаних із державною зрадою впливає й на успішне виконання всіх інших завдань СБУ як то: захист державного суверенітету, територіальної цілісності, державної таємниці тощо. А тому завдання СБУ в сфері протидії злочинності не можна розглядати окремо від інших завдань.

Більш того, увагу необхідно звернути на те, що законодавець [16; 17] згрупує завдання СБУ в сфері протидії злочинності в залежності від категорії суспільно-небезпечних діянь:

1) проти миру та безпеки людства, до яких можна віднести: ст. 265-1 КК України – незаконне виготовлення ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію; ст. 436 КК України – пропаганда війни; ст. 437 КК України – планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни; ст. 438 КК України – порушення законів та звичаїв війни; ст. 439 КК України – застосування зброї масового знищення; ст. 440 КК України – розроблення, виробництво, придбання, зберігання, збут, транспортування зброї масового знищення; ст. 441 КК України – екоцид; ст. 442 КК України – геноцид;

2) тероризм, оскільки відповідно до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» від 20 березня 2003 року тероризм являє собою суспільно небезпечну діяльність, яка полягає в свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення й органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей. При цьому, до вищенаведеної категорії злочинів, завдання із боротьби з якими покладено на органи СБУ, слід віднести наступні: ст. 258 КК України – терористичний акт; ст. 258-1 КК України – втягнення у вчинення терористичного акту; ст. 258-2 КК України – публічні заклики до вчинення терористичного акту; ст. 258-3 КК України – створення терористичної групи чи терористичної організації; ст. 258-4 КК України – сприяння вчиненню терористичного акту; ст. 7 258-5 КК України – фінансування тероризму;

3) корупція, бо відповідно до ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року корупція – використання визначеною в законодавстві особою наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди

чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди такій особі або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей [18];

4) організованої злочинної діяльності в сфері управління й економіки. Зазначимо, що головні напрямки загальнодержавної політики та організаційно-правові основи протидії організований злочинності визначено в Законі України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30 червня 1993 року. Згідно із ст. 1 вищенаведеного нормативно-правового акту організованою злочинністю є сукупність злочинів, що вчиняються в зв'язку зі створенням та діяльністю організованих злочинних угруповань [19];

5) протиправні дії, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України. Зазначимо, що ч. 2 ст. 2 Закону України «Про Службу безпеки України» не називає ані визначення поняття вищенаведеної категорії протиправних дій, ані наводить їх переліку. Разом із тим, шляхом аналізу положень КК України [16] з урахуванням підслідності слідчих органів безпеки, що визначено в ст. 216 Кримінального процесуального кодексу України [17], злочини, які безпосередньо створюють загрозу важливим інтересам України.

Висновок. Таким чином, аналіз вищенаведених положень надав змогу дійти висновку стосовно того, що під завданнями СБУ в сфері протидії злочинності слід розуміти закріплену на нормативно-правовому рівні сукупність дій, що реалізуються СБУ задля досягнення конкретно визначеної мети – протидії злочинності. Виконання завдань СБУ в сфері протидії злочинності впливає й на ефективне здійснення інших завдань, серед яких нами було названо ті, що спрямовані на захист: державного суверенітету; конституційного ладу; територіальної цілісності; економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу України; законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб. При цьому завдання СБУ в сфері протидії злочинності можна згрупувати наступним чином: 1) протидія злочинам проти миру та безпеки людства; 2) протидія тероризму; 3) протидія організований злочинній діяльністю в сфері управління й економіки; 4) протидія злочинам, які безпосередньо створюють загрозу важливим інтересам України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2009. – 1736 с.
2. Климков В.О. Організаційно-правові засади діяльності спеціального органу з питань банкрутства: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. / В.О. Климков. – К., 2010. – 205 с.
3. Щербина В.І. Функції трудового права: дис. доктора юрид. наук: 12.00.05 / В.І. Щербина. – Дніпропетровськ, 2008. – 423 с.
4. Адміністративне право України. Академічний курс: [підруч.]: У 2-х томах / Ред. колегія: В.Б. Авер'янов (голова). – К.: Вид-во «Юридична думка», 2004. – Том 1. Загальна частина. – 584 с.
5. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 бер. 1992 р. № 2229-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 27. – Ст. 382.

6. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К. : «Укр. енцикл.», 1998. – Т. 5. – К. : Вид-во «Юридична думка», 2003. – 736 с.
7. Декларація про державний суверенітет України від 16 лип. 1990 р. № 55-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1990. – № 31. – Ст. 429.
8. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К. : «Укр. енцикл.», 1998. – Т. 3. – К. : Вид-во «Юридична думка», 2001. – 792 с.
9. Конституція України від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
10. Юридична енциклопедія: у 6 т. / Редкол. : Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. – К. : Українська енциклопедія, 2004. – Т. 6. – 770 с.
11. Шуляр Р.В. Економічна оцінка та управління процесами злиття підприємств: дис. канд. юрид. наук : 08.06.01. / Р.В. Шуляр. – Львів, 2003. – 224 с.
12. Національна економіка: [навч. посіб.] / А.Ф. Мельник, А.Ю. Васіна, Т.Л. Желюк, Т.М. Попович; за ред. А.Ф. Мельник. – К. : Знання, 2011. – 463 с.
13. Про оборону України: Закон України від 6 груд. 1991 р. № 1932-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 9. – Ст. 106.
14. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19 черв. 2003 р. № 964-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351.
15. Про державну таємницю: Закон України від 21 січ. 1994 р. № 3855-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 16. – Ст. 93.
16. Кримінальний кодекс України: Закон України від 5 квіт. 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
17. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651– VI // Голос України. – 2001. – № 90-91.
18. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1700-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49. – Ст. 2056.
19. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30 черв. 1993 р. № 3341-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 35. – Ст. 358.

УДК 342.9

РОЛЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

THE ROLE OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION IN THE SPHERE OF EDUCATIONAL SERVICES

Литвин І.І.,

*кандидат юридичних наук, доцент, докторант
Класичного приватного університету*

У статті на основі наукових досліджень вчених та чинного законодавства України, визначена роль адміністративно-правового регулювання у сфері надання освітніх послуг. Наголошено, що адміністративно-правове регулювання відіграє ключову роль формуванні та реалізації освітнього процесу в Україні в цілому та у сфері надання освітніх послуг зокрема.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, освітні послуги, нормативно-правовий акт.

В статье на основе научных исследований ученых и действующего законодательства Украины, определена роль административно-правового регулирования в сфере предоставления образовательных услуг. Отмечено, что административно-правовое регулирование играет ключевую роль в формировании и реализации образовательного процесса в Украине в целом и в сфере предоставления образовательных услуг в частности.

Ключевые слова: административно-правовое регулирование, образовательные услуги, нормативно-правовой акт.

The article, based on research scientists and laws of Ukraine, defined the role of administrative and legal regulation in the sphere of education. Emphasized, administrative regulation plays a key role in the formation and implementation of educational process in Ukraine as a whole and in the provision of educational services in particular.

Key words: administrative legal regulation, educational services, legal act.

Актуальність теми. Будь-яка сфера суспільних відносин потребує врегулювання, яке має охоплювати два рівні: практичний та нормативний. Не є виключенням і сфера надання освітніх послуг в Україні. Практичний рівень передбачає собою участь органів державної влади у процесі регулю-

вання освітньої діяльності. Саме на державні органи управління освітою покладається завдання по забезпеченню балансу між публічним та приватними інтересами в процесі надання та отримання освітніх послуг. Що стосується нормативно-правового забезпечення процесу надання освітніх послуг, то варто